

א'

ת.צ. 35598-08-16

בבית המשפט המחווי

מרנו

בעניין: ידיב שטיינאר ת.ז. 023803877

ע"י ב"כ ממשרד עוה"ד י מירון ושות'

עו"ד גולן נפתלי ואח'

משדרות ארלוזרוב 18, עפולה 18280

טל: 04-6527404 פקס: 04-6528393

דואר-אלקטרוני: mirone.law@gmail.com

היכל המשפט בנתניה
רחובות לכהן (118)

15-08-2018

נתן גמל נבו

חתימה

התובע

-גנד-

מעדי חיים (1993) בע"מ ח.פ.

מקיבוץ חיים 2512500

הנתבעת

סכום התביעה: 126 ש' לכל צרך – מוערך בפחות 2,500,000 ש' לכל הקבוצה

תובענה ייצוגית

1. הצדדים

א. התובע הינו תושב ישראל, אשר צרכ' ורכש מוצר הנתבעת "בתף בקר מעושן" (להלן: "המושר") אשר על גבי חזיתו אויזתו מצוין הסימן "ללא סוכרים", בהסתמך על הבטחת הנתבעת כי המודבר במוצר שהינו "ללא סוכרים" לחלוין.

ב. הנתבעת מייצרת את המוצר ומשווקת אותו ללקוחותיה בכל רחבי הארץ, באמצעות מכולות, חניות וסניפי רשתות המרכולים הגדולות המצוויות בפריסה ארצית ואשר גם משוקקות מוצריהן באמצעות רשת האינטרנט.

א. התובע נהוג לרכוש ולצורך את המוצר מעט לעת, מתוך אמונה כי המודובר ב מוצר שaan בסוכריפ, יעקב כך של גבי חזית אריזת המוצר מותנסת החביטה "ללא סוכריפ" באופן מובלט:

מצ"ב לתובענה תכונות ממוצר הנتابעת, משמעות ב'.

ב. על בסיס מצג זה שיצרה הנتابעת כלפי התובע, נהג הוא להעדייף לרכוש ולצורך מוצר זה על פני מוצרים דומים ומתחרים, שאינם מבוטחים הטענה כה מוחלטת ומובהكة בדבר היעדר כל טוכרים ב מוצרים.

ג. באחת הפעם בוחן אצל החובע במוצר הנتابעת, הפך התובע את אריזת המוצר ווינו בטבלות הערכיס התזונתיים שלו נבה. התובע הופתע מאוד לגלות שהבטיח הנتابעת על גבי חזית המוצר הינה שקרית, וכי המוצר דוקא כן מכיל סוכרים.

טיטון תזונתי ב-100 גרם מוצאו / הילסה الغذائية ב-100 גרם מן המתווך:	
116	אנרגיה (קנזרות) /طاقة (سعرة حرارية)
14	חלבוניים (גרם) /بروتينات (غم)
6	פחמיות (גרם) /كريوهיברatan (غم)
1	תחוכן סוכרים (גרם) /منין סكريnat (غم)
4	תך השומנים (גרם) /مجموع الدهنات (غم)
2	חוcharות שומן רזידית (גרם) /احماس دهنية مشبعة (غم)
0.5	חוcharות שומן טריאנס (גרם) /احماس دهنية טריאנס (غم) 0.5/0.5 גלן
40	コレsterol (גראם) /كوليسترول (ماجم)
700	נתרן (ח'ץ) /صودיום (ملغم)

ד. הנתבעת הבטיחה לתובע **בחזיות המוצר, ובאופן מודגש** כי במוצר אין סוכרים באופן **מוחלט**, ונתון זה הוא שגרם לתובע לרכוש את המוצר ולצורך ממנו (ויהוגש כי חזיות הארזה פונה כלפי הלקוח כהמוצר מונח ממקום המקורי). הדבר ידוע לנoba, ועל כן תיא בוחרת להציג נתוניות שתשוב לה להציגם באופן מובלט בחזיות האrizה).

ה. דבר קיום של סוכרים במוצר מוצע בטבלה עכברים תזונתיים שבגב הארץ, במוניטים קטנים. נתון זה עומד בסתריה מוחלטת להבטחה במודגשת בחזיות המוצר, והדבר מביא לכך שהמידע שנגלה לפני התובע בעית רכישת המוצר ומשמעות על בחרותו, אינו המידע החגון. למעשה לא נгла לפני התובע מידע המאפשר לבצע קניה מושכלת תוך השוואת איקויות המוצר ביחס למחיר (value for money), וקבלת גלי נאות באשר **לאיכותי האיכות** של המוצר **באמצעות הבנות טיבן**, ודבר הכספי אוונו מקבלת פרט מהותי אודות טיב המוצר ושלל מהם את יכולת השוואתו למוצר אחרים.

ו. מעבר לכך שהנתבעת "ענבה את דעתנו" של התובע ורימה לו לרכוש ולצרוך מוצר בחתבסט על הטעיה מכונית, גרמה היא לתובע גם להזכיר לאופן סוכרים מהם ביחס להימנע באופן מוחלט וכן כלפי באוטונומיה שלן, כל זאת מתוך כוונת להגדיל את היקף מכירות המוצר ורוויח הנתבעת על חשבן הרכיבים המוטעים.

ז. בהבטחה כי אין במוצר סוכרים, ובנסיבות רכיב זה מרשות הרכיבים, הנטבעת הפירה ברגל גסota את הוראות סעיפים 3.3 ו- 8.1 לתקן 1145 (להלן: "תקן"), שחייב תקן רשמי ומחייב, ובכך הפירה גם את הוראות צו הגנת הצרכן (סימן ואירוע של מוצר פזון, תשנ"ט-1998). כל זאת, כאשר לא פעלת לפני הוראות סעיפים הניל, הקוגעים כי "כל סימן יהיה בנון, לא מסעה ונינו להוכיח" וכי ברשות הרכיבים "יעצמו כל הרכיבים שהווסף, לרבות מים, בסדר תבולה יורד לפי תכולתם היחסית במשקל מוצר המזון".

ח. יהוגש כי הנטבעת בן מגלה בטבות הערכים התזונתיים כי חוסיפה למוצר סוכרים, אך היא לא מפרטת זאת ברשימת הרכיבים ולכן אף אין לתובע כי דרך לדעת כתה מהו סדר הרכיבים הנכון במוצר, שכן נשפט ממנו רכיב הסוכרים באופן מכובן.

ראייה לכך שהנתבעת מתחייבת לחשוף לרשות את רכיב הסוכרים ברשימת הרכיבים ולא רק בטבלת הערכים, ניתן למצוא במוצרים נוספים מתיוצרתה.

מציב לתובענה תמיונות מגוצר נסף של הנטבעת המסוכן כדיין, **מסומנת ג.**

ט. באתר האינטרנט של הנתבנט, זו מעידה על עצמה בין היתר כך¹:

מעדי ייחום היו מפעלי לייצור מעדי בשר, נקניקים ונקניקיות. המפעלים נמצאים בקיבוץ ייחום אשר ממוקם באזורי הירוק והמקסם של הגליל המערבי. במפעל עובדים כ- 150 איש בצוותא, חברי קיבוץ זאנשים מכל יישובי וכפרי הסביבה. סיסמתינו "נקניק בופיק" משקפת את האסטרטגיה המפעלית הדואגת בפיתוח מוצריהם איכותיים וטעמים מיוחדים. ייחום מבאים לצרכנים בארץ וב בחו"ל מזה כ- 40 שנים, את הטעם האיכותי והמסורת של מעדי בשר מעשן, נקניקים ונקניקיות, מהארץ ומחו"ל. כל זאת תוך הקפדה על חדשנות טכנולוגית ובקורת איכות ברמה הגבוהה ביותר הקיימת בארץ ובעולם. בנוסף לכך, אנו שוקדים על פיתוחן החדשנות של גנניים, פוטומנות ונקניקיות, המבוססים על טכנולוגיות חדשות העומת על דרישות השוק והרגולציה המתעדכנים (מוצרים מ- 100% ריכבים טבעיים, מוארים ללא חומרים לשמורם, ועוד). מוצרנו "מעדי ייחום" משוקרים בכל רשותה השיווק המובילה ובעמדניות המובחרות בארץ. כמו כן, נחשבת ייחום ל"שחקן" בולט בייצור לשוק המוסדי והביטחוני. מעדי ייחום זוכים לפופולריות רבה גם בחו"ל העולמי. כ- 25% מהיצור מיצא למדינות שונות ובגן ארה"ב, ארגנטינה וארפטן. מעדי ייחום כשרים ומוצריים כולם תחת השגחת רבנות מתה אשר השגחת הרבנות הראשית בישראל כמו כן, החברה מייצרת ומשווקת מוצרים בכשרויות מהדרין שונות. "מעדי ייחום" הינו אחד המפעלים המובילים בתחום בארץ, כמו כן אחד המובילים את ייצוא מוצריו הנunik בארץ.

¹<http://yehiam.co.il/%D7%9E%D7%A2%D7%93%D7%A0%D7%99-%D7%99%D7%97%D7%99%D7%A2%D7%9D-%D7%A1%D7%99%D7%A4%D7%95%D7%A8-%D7%94%D7%9E%D7%A2%D7%A9%D7%94>

ג. התובע, אשר הסתמכך על שמה של הנتابעת ועל הבלתייה שהחזקת הארץ, רכש ממייטב כספו את המוצר מתוך אמונת שלמה בכך כי המודבר מטעם איכותי המתאים עבורי מיוון שאין בו סוכרים באופן מוחלט, התאבסה בגלות כי קיים שיש משלי בכך שלא רק שהמוצר שרכש אינו מתאים לו, אלא שההיפך הוא הנכון – ויתבעו ומודבר במוצר שאינו שונה מהותית ממוצריים מתחרים בשוק שאוטם נמנע התופע מעדרון,

ואולי הוא אף פחות איכותי ממנו, וכי הוא הוטעה כשהחלה לרכוש את המוצר.

יא. מן היום בו גילתה התובע את הטעיה של הנتابעת, אבד אמוןו בנתבעת כלל.

יב. הנتابעת מודעת לכך שمحكמת החוזגה "לא סוכרים" שבחזקת הארץ עשויה להביא עליה הפסד כספי. זאת עקב לכך שצרכנים רבים יビינו מהן התכוונות והaicיות האמיתיות של המוצר ביחס למוצר אחרים, ושב סיבה זו היא הצהירה הצהרת מטענה בפני עצמה.

יג. הפער שבין איכות המוצר בפועל ובין האיכות לה ציפוי הרכנים, מהויה הפסד עבור התובע והצרכנים. לעניין זהה, מופנה בית המשפט הנכבד לקביעות בית המשפט המתווי בתל אביב, במסגרת ת.א. 2474/02 **רותם תומר נגד מט"ב בע"מ** מיום 20.3.2007 (פורסם ב公报).

יד. התובע יטען כי נזקו הממוני יעמדו על גובה מחיר המוצר - 26.9 ₪. זאת היהות והתובע והצרכנים רכשו וצרכו מוצר, כשהם האמינו כי תוכנותיו שונות מהתכוונות של בסיסו נתגלו ככאלו שאין עונת על הציפיות.

טו. אילו ידע התובע ואילו ידעו הרכנים אודות תוכנות ורמת המוצר, כולל לא היו רוכשים אותו מלכתחילה. יצוין כי בביטחון של התובע הייתה אריזה ובמה מחזית מכמות המוצר, אך הוא השлик אותה לאשפה עקב אובדן אמוןו בנתבעת.

טז. לתובע נגרם גם נזק שמוגדר נזק שאין ממוני, עקב אובדן טוטאלי של אמוןו בנתבעת, ועוגנות הנפש עקב הטעיתו.

יז. התנהגות הנتابעת, שללה מהתובע את האפשרות הכה בסיסית להשווות טיב ומחריר המוצר למוצרים מקבילים, אשר מיוצרים ומשווקים ע"י המתחרים, ואשר איכותם התרליה בדייבך לטובה לא פחות. לפיכך, יעריך נזק התובע ב- 100 ₪, כפי שייערך גם נזקו של כל צרכני הנتابעת, אשר נגרמה לו עוגנות הנפש עם גילוי העובדה לפיה המוצר כן מכיל סוכרים וכי לא ניתן אף לדעת כמה סוכרים יש במוצר באופן יחסית לשאר הרכיבים כיון שרכיב זה הושמט במקור מרשימה הרכיבים.

יח. יחס בלבתי אחראי ובלבתי הoon זה כלפי הרכנים, ראוי לביקורת ולגינוי, תוך חיוב הנتابעת לפצות את כל ציבור ל��וחותיה על נזקיהם הממוניים והבלתי ממוניים, הנוגעים להן להשבה והן פיזי.

יט. התנהלות הנتابעת, מキמה עילית וביעה חזית, עשיית עשור ולא במשפט, הטעה והפרת חובה חוקתית באופן שפוגעת במעמדו הבסיסי של הרכן, בכבודו ובאותונומיה שלו.

3. הטייעון המשפטני

3.1 עילת הטעיה וחוק הגנת הרכב

א. פרק ב' לחוק הגנת הרכב, התשמ"א 1981, קובע איסור "הטעיה וניצול מצוקה" של הרכן. סעיף 2 לפרקי זה, אוסר על הטעיה עצם, בין אם במעשה, במשפט, בכתב, בעל-פה, בכתב או בכל דרך אחרת, בכל ענין מהותי אשר עלול להטעות את הרכן:

"2. (א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במשפט, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד התקשרות בעסקה – העולם להטעות הרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:
(1) הטיב, המהות, הנסיבות והנסיבות של נכס או שירות;
(2) המידה, המשקל, הצורה והמרקבים של נכס;..."
(4) השימוש שנייתן לעשות בנכס או בשירות, התועלות שניתן להפיק מהם והסיכון הכרוכים בהם;
(5) דרכי הטיפול בנכס;..."
(9) תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;..."
(14) חוות דעת מקצועית או תוצאות של בדיקה שניתנו לגבי טיב הנכס או השירות, מהותם, תוצאות השימוש בהם, והסיכון הכרוכים בהם;..."

ב. סעיף 2(ב) לחוק הגנת הרכב, מוסיף וקובע כך:

"(ב) לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכיו מסחר נכס שיש בו הטעיה ולא השתמש בנכס כאמור לממן שירות."

ג. סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן, קובע כי הצרכן הנפגע בעקבות הטעיה הנובעת מסעיף 2 לחוק זה- זכאי לפיצויים מהעסק.

ד. אין כל ספק כי בנסיבות ובנסיבות הטעיה הנתבעת את התובע את הצרכנים והמננים עם הקבוצה, עת עניינים מתחווים בעסקה הנוגעים לפיירות הסיכון שבחירת המוצר,
העלמתם במכoon וטעיה.

ה. הטעיה כמפורט לעיל, ענייני "טיב, מהות, כמות, סוג הנכס, מידת, משקל צורה
ומרכיבים", בכללת בדר' סעיפים 2(א) (1), (4), (5), (9) ו- (14) לחוק הגנת הצרכן,
ומצביעת על כך שהטעיה התובע הינה **בעניין שהינו מוחזק על פי הגדרת המחוקק.**

ו. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן קובע כי הילא על הנتابעת להזהיר את התובע מפני "**תוכונה**"
הידועה להן על המוצר. דבר שלא נעשה בעניינו:

- “(א) **עוסק חיבר לגלוות לצרכן** –
- (1) כל פגס או איכות נחותה או תוכנה אחרת הידועים לו, המחייבים
באופן ממשמעותי מערכו של הנכס;
 - (2) כל תוכונה בנכס המחייבת החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי
למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש וגיל או
טיפול ריגול;
 - (3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הפלכלה של
הכנסה; ואולם תהא זו הגנה לעוסק אם הוכחה כי הפלג, האיכות או
התוכונה או הפרט המהותי בנכס היו דיווימים לצרכן.
- (ב) **הזראות סעיף קטן (א) יהלו גם על שירות.**”

ז. הנتابעת נצלה בעוזות מצח את מצוקת התובע ואת **בורויתנו** בנגד לסעיף 3(ב) לחוק הגנת
הצרן הקובע כך:

“לא יעשה עסק דבר – במעשה או במחדר, בכתב או בעל פה, או בכל
דרך אחרת, שיש בו יכול מוצקתו של הצרכן, בורויתנו, או הפעלת
השפעה בלתי הוגנת עליון, הכל כדי לקשר עסקה בתנאים בלתי
מקובלים או בלתי סבירים, או לשם קבלת תמורתה העולה על התמורה
המקובלות.”

ח. סעיף 6 לחוק הגנת הצרכן קובע כי האחוריות להטעיה בעיצובה האריש, קיימת גם על
הিiran כמי שמר הראות סעיף 3.

ט. סעיף 7 לחוק הגנת הצרכן קובע כי ככל שהחטעה הינה בפרסומת, יש להראות גם בכך כהפרה של סעיף 2.

ג. בסעיף 6 לתקנות ברייאות הציבור (מזון) (סימן) 1935 קובע כי "כל תבילה או פתק אסור שיתא רשום על פניהם או שייכלו איזו סימן- בתובנה- תיאור צירוי או איזו עראה אחרת אשר יש בהס... כדי להביא את הקונה לידי סבירה כי טיבו של החומר שבבלילה או ערך המזון שלו הם שונים מןطيب וערך המזון האמיתיים שלו".

יא. חובת הגילוי החלה על הנتابעת והופרה, עת אלו לא פירטה לכל צרכנית על התוכנות ואופי המזון. פירוט מדויק בהתאם לחובה הסימן הקוגנטיבי, היה מביא לכך שהatabע והצרכניות לא היו מביאים את העסקה לפועל מלכתחילה, דבר שהיה ידוע היטב לנتابעת.

יב. ההתעיה החמורה של התבובע, אשר נובל ע"י הסתרת פריטים מהותיים מעיניו, הנוגעים לאיכות המוצר ומרכיביהם, מהווה עסק לבך דבר ועניין, בהיעדר גילוי נאות שנעשה באופן מכוון על מנת להוציא מהATABע בספסים בניגוד לדין.

יג. אי קיון הוראות הדין, השב ומסב לתובע ולצרכנים נזק כלל, כאשר הדבר האחת והיחידה לאכוף על הנتابעת את קיומם הוראות הדין הינה באמצעות הכלים המתקררים תובענה ייצוגית.

יד. לאור כך שחוק הגנת הצרכן מעניק סעד של פיצויו בשל הפרת הוראותיו, הרי שאין ספק כי הדבר כולל גם השבת התמורה לתובע (26.9 ח). זאת עקב הפרת הוראות קוגנטיות, שאינן משמשות לשתי פנים, אשר גורמת בכך להטעית הצרכנים.

טו. המטעיה והኒצול של התבובע אשר רכש וצרך מוצר נחותים, מהווים ללא ספק עסק והפרת חובת הגילוי הנאות של פרט מהותי בעסקה ו/או של תבונה ייחודיית של המוצר ומצדיק את ביטול העסקה והשבת התמורה.

3.2. עילת תביעה מתוקף חוק החזיות

א. סעיף 15 לחוק החזיות (חלק כללי), תשל"ג 1973 (להלן: "חוק החזיות"), מKENה לתובע את הזכות החוקית לפעול לביטול החוזה עם הנتابעת, תוך עמידה על כל סعد המגיע לו:

"15. מי שהתקשר בחוזה עקב טעות שהוא תוצאה הטעיה שהטעהו הצד השני או אחר מטעמו, רשאי לבטל את החוזה; לעניין זה,

"הטעיה" - לרבות אי-גילוי של עובדות אשר לפי דין, לפי נוהג או לפי הנסיבות היה על הצד השני לגלותן."

- ב. סעיף 22 לחוק החוזים, מוסיף וקבע כי אין בהוראות פרק ב' לחוק החוזים כדי לגרוע מזכאותו התובע לכל תרופה אחרת.
- ג. התובע יטען כי בהתנהגות הנتابעת, גרמה היא להטעיתו ולהטעית חברי הקבוצה. התובע נזוק בעלות תקון של המוצר (נ' 26.9) באופן ישיר.
- ד. לפיכך, העסקה בין הנtabעת לתובע הינה בטלה מעיקרה, עת מקור העסקה נובע מהטעיה וגרימות הסתמכות לא נכונה.

3.3 עלית הפרת חובות חיקוקת

א. סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], קובע את יסודות עלולות הפרת חובות החיקוקה, בטילו אחריות על מי שאינו מקיים חובות חוקית המוטלת עליו, ובאשר גורם בכך לאדם אחר לנזק:

"(א) מפר חובות חיקוק הוא מי שאינו מקיים חובות המוטלת עליו על פי כל חיקוק - לפחות פקודה זו - ומהיקוק, לפי פירושו הכנון, נועד לטובתו או להגנתו של הנזק אחר, וההפרה גרמה לאוותו אדם נזק מסווג או מטיבעו של הנזק שאליו נתבעו החיקוק; אולם אין האדם האחל זכאי בשל המהפהה לתרופה המפושת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הכנון, הוכחן להוציאא תרופה זו.

(ב) לעניין סעיף זה וואים חיקוק אליו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הכנון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדר שעם נמנת אותו פלוני."

ב. חמשה יסודות לעולות הפרת חובות החיקוקה:

1. קיום חובות המוטלת על המזיק מכוח חיקוק.
2. החיקוק נועד לרווחת הנזיק.
3. המזיק הפר חובות חיקוקת.
4. גורם נזק לנזוק עקב ההפרה.

ראה לעין זה עי"א 145/80 עלקנו נ' פ.מ. בית-שמש (פרוטס בnb) (להלן: "בפ"ד ועKENIN").

ג. חובת הגילוי החלה על הנتابעת הופרת, עת לא פירטו לכל הרצכנים על התוכנות ואופי המוצר. פירוט מדויק בהתאם לחובת הסימון הקונטינטית, היה מביא לכך שהותבעו והרצכנים לא היו מביאים את העסקה לפועל מלכתחילה, ובברשותה ידוע היבט לנتابעת.

ד. הנتابעת דרשה בריגל גסה את הוראות החקיקת היל, כאשר בחרה לעשות דין לעצמה באי מטען מידע בסיסי, מהותי וחיווני בידי הרצבן. זאת מטען כוונה תחילה לשולץ מהרצבן את היכולת לאמוד את תוכנות הייחוות של המוצר.

ה. בכך, נتمלאו כל היסודות לעולות הפרות החובה החקוקה, כפי שנמנו בפ"ד ועKENIN.

ו. הוראות צו הפיקוח על מצרבים ושירותים (איכות מזון), תש"ח-1958 הופרו בריגל גסה, ובכלל זה הופר סעיף 2 לצו הקובע כן:

"2. לא ייצור אדם מזון, לא יעביר לאחר בשום דרך מדרכי העברה את הבעלות עליו מזון נפאל או את ההחזקה בו, לא ירכשו ולא יחזיקו, לא יקבלו להחנסה או להובלה, לא יחסינו ולא יובילו -

(1) בתנאים בלתי ראוי לצריכת אדם; או

(2) שהוא בלתי ראוי לצריכת אדם; או

(3) כשהנמצא בו חומר ארסי, מזוהם, מזיק או בלתי ראוי לצריכת אדם; או

(4) כשהנמצא בו או נתווסף אליו דבר שאינו צריך להימצא בו, או חסר בו דבר

שחייב להימצא בו; או

(5) שנטקלקל, הושחת או איבתו נוגמת מסיבה כלשהי."

ז. הוראות סעיף 3 לחוק הפיקוח על מצרבים ושירותים, תש"ח-1958 קובעות כי השורשה שימוש בטמכוות להתקנת צוותים לצורך מניעת הונאת הציבור. דהיינו כי מטרת הצו
באה בדיק על מנת למנוע את הטעיה וההונאה שנעשתה במקרה דנן:

"3. השימוש לשימוש בטמכוות (תיקון: תשל"ב)
לא ישמש שר בטמכוותו לפי חוק זה, אלא אם היה לו יסוד סביר להניח
שהדבר דרוש לקיום פעולה חיונית, למניעת הפקעת-שערים וספסרות או
למניעת הונאת הציבור"

א. הפסיקת הכירה בעולה זו כבזו המקיפה עילה לפיצוי, כפי שהדבר בא לידי ביטוי ביטתר שtat, בע"א 1338/97 תנובה נגד רabin (פרסום בבלו), במסגרתו נקבע בין היתר כך:

"הנזק הלא ממוני לו טוען התובע, מאופיין בתחושת הגועל הנובעת מכך שמדובר בסיסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלווה חומר זה. לדעתינו, נזק מסווג זה הוא לאכורה נזק בר-פיזי. הטעיה בדבר תכולת החלב במרקחה זה היא, כאמור, בגין פגיעה באוטונומיה של הפרט. אנו עוסקים במוצר מזון. זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יכנסו לפיהם ולגוףם ומה יימנו. מי שירוצח, למשל, לצורך רק מזון בשער, ויסטבר לו בדייבד שהמזון שהচזק תוך הטעה איננו זהה, יהוש תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. בכך יחוש גם מי שצורך רק מזון אורגני והסתבר לו בדייבד שמזון שפורסם במזון אורגני איננו זהה. מי שתובע לknות חלב דל שומן דוקא, לא יסביר עמו לכך שיכרכו לו תוך הטעה חלב שבו אחוז השומן גבוה, ולהפוך. בכלל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שנימנת להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאינו עמה נזק גופו או סכנה ממשית לנזק גופו. לכל צרכן וצרך העדפות בנוגע למזונותיו, העדפות המבאות לעיתים את האידיאולוגיה בה הוא מאמין בדרך לחיים נוכנים או בראיים. אכן, זה שאינו שומר בשרות יוכל לומר לשומר הכספיות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו בריא; לא נודם לך כל נזק. לא זו השקפתו של מי שתובע לשומר על בשירותו או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן. הפגיעה באוטונומיה של הפרט במצדקה פיזי הוכרה כבר בפסקתו של בית משפט זה: ע"א 2781/93 דעקה י' בית החולים כרמל חיפה, פ"ד נג(4) 526). בעניין זה לא נמסר למופלת מידע שהיה צריך להימסדר לה בהתאם לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996. הטיפול הרפואי שבוצע לא גרם נזק. התביעה התבessa על פגיעה באוטונומיה בטענה שעטם ביצעו של טיפול ללא הסכמה הוא-הוא הנזק. ..."

לשאלה באיזו מידת עוגמת נפש של צרכן במצב דברים זה היא בבחינת נזק הנובע ממהלכת הטבעי של הדברים אין תשובה אחת אשר קורצת מעור אחד. עשויים אכן להיות מקרים קיצוניים בהם הטעיה לגבי מרפייבו של מוצר אכילה, גם כאשר בתם נזק בריאותי, עשוייה להיות בעל חшибות מוחדרת לצרכן מהיבטים שונים: למשל, מהבחןת ערבית, מבחינת השקפת עולם, או עקב קיומה של העדפה מוגדרת למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תכליות

ספציפית. כך למשל, הצעת מוצר אכילה ככשר למורות שאינו בשר, או הצעת מזון חמוץ ארגוני אף שאינו כזה, או הצעת מוצר כדל-שומן بعد שימושה הוא רבי-שומן עשויה במרקמים מסוימים להוליד נזק לא ממוני שניתן לומר במידה ודוואות כי הוא גורם באורח טבעי ובמהלכים הרגיל של הדברים כתוצאה ישירה מעולות הנتابע. בסוג מקרים אלה, מצוייה בלב הצרוך העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל איפיון מסויים – בין העדפה שמקורה בערבי דעת והשקפת-עלם, בין העדפה הנובעת מערכיו טבעוניות, ובין העדפה הבנוייה על תכליות לשילוט בהיקף הקלוריות הנוצרבות מהמזון, וכיוצא בהלה ענייניות. פגיעה בהקשרים אלה בוצותו של הצרוך לבחור את המוצר הרואוי בעיניו היא פגיעה ממשית בתחום העדפותיו בפרט, ונזקו הכללי מפגיעה זו אינו קשה להוכיחת...”

ב. אין כל ספק כי הטעייה התובע גרמה לאי נוחות רבה באופן העולם כדי פגעה באוטונומיה.

ג. התובע יעריך את הפגעה באוטונומיה שלו ב- 100 ש.

3.5 עילה בהתאם לעשיית עושר ולא במשפט:

א. סעיף (נ)א) לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תש"ט-1979 (להלן: “חוק עשיית עושר ולא במשפט”) קובע כך:

“מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות או טובות הנאה אחרת (להלן - הזכיה) שbao לו מאדם אחר (להלן - המצבה), חייב להשיב למוצה את הזכיה, אם השבה בען בלתי אפשרית או בלתי סבירה - שלא לו את שווייה.”

ב. הצרוך ההדיות רוכש בתמימותו את המוצר, תוך הסתמכות על פרסומי הנتابעת באתר האינטרנט, המאדירים את יכולות וטיב המוצר וمبלי להיות מודע לכך שהמוצר אכן איכותי כל וויקר.

ג. הנتابעת הטועה את ל Kohotim, חברי הקבוצה, ובכך הנتابעת שלא כדי על חשבונם. חברי הקבוצה זכאים לקבל את כספם ו/או חלקו בחזרה.

ד. על כן, ניתן לתובע כי ישחייב את הנتابעת להסביר לצרכנים את כספם, בהתאם לקריטריונים אשר יקבעו עיי בית המשפט הנכבד.

א. כאמור, מתקש ביהמ"ש הנכבד לפסק לחברי הקבוצה סך של 126.9 נס כפול מס' החרכמים, בגין החשבת סכום התמורה ובגין פגעה באוטונומיה.

ב. סעיף 20(א) לחוק תובענות ייצוגיות, מאפשר לבית המשפט להפעיל שיקול דעת בעניין פסיקת פיצוי לקבוצת.

הכללו הוא, כי בית המשפט יפסוק פיצויי ספציפי לכל חבר וחבר בקבוצה. אם תישאר יותרה לאחר החלוקה לחברי הקבוצה שאutorו, וועבר זו לאוצר המדינה:

"20. (א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, בולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבשמה נוהלה התובענה הייצוגית, בולה או חלקה, רשאי הוא בנסיבות החלתו על מנת פיצויי כספי או סעד אחר לחברי הקבוצה לתרומות, בין השאר, הרואה ממפורות להן, לפי העניין, ובלבד שלא יהיה בכך כדי להגביד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין:
(1) על תשלום פיצויי כספי או על מנת סעד אחר, בשיעור ובאופן שיקבע, לפחות אחד מחברי הקבוצה שהובאה זואותה לפיצויו ולסעד כאמור;
(2) על כך של כל חבר קבוצה יוכיח את זכותה לפיצויי כספי או לסעד אחר;
(3) על תשלום פיצויי כספי בסכום כולל ועל אמן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה, ובלבד שסכום הפיצוי הכללי ניתן להחישוב מדויק על יסוד הריאות שבוני בית המשפט; והוא בית המשפט על תשלום פיצויי כספי בסכום כולל כאמור, רשאי הוא להורות בדבר חלוקה בין חברי הקבוצה, באופן יחסית לנזקיהם, של יתרות הסכום שתיתוורר אם חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכותה לפיצוי או לסעד, לא אותו או שלא ניתן חלק לו את חלקו מסווגה אחרת. ובלבד שחבר קבוצה לא יוכל פיצויי או סעד אחר מעבר למלאה הפיצויו והסעד המגיע לו; והוא בית המשפט סכום לאחר החלוקה לחברי הקבוצה כאמור, יותרה בית המשפט על העברתו לאוצר המדינה".

ג. לאור כך שהיא זה קשה עד בלתי אפשרי לאטור את כל חברי הקבוצה, מוצע כי במקרה שכזה יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו על פי סעיף 20(ג) לחוק, הקובל מנגן יהודי לפסיקת פיצוי לטובת הציבור, באופן הבא:

"ג) מצא בית המשפט כי פיצויי כספי לחברי הקבוצה, כולל או חלקם, אינו מעשי בנסיבות העניין, בין מושום שלא ניתן להזותם ולבצע את התשלומים בעלות סבירותה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מנת כל סעד אחר לטובת הקבוצה, בולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שיימצא לנכון בנסיבות העניין".

ראה לעין זה גם פסק דין של בבוד תשובות מ. נאור במסגרת עי"א 1338/97 תבונה נג' ראיין (פורסם בנבו), במסגרתו נקבע כך:

"שאלת הسعد ושאלת הגדרתה של "הקבוצה" הן שאלות שיש בינהן, כפי שנראה, קשר גומלין הדוק. בית המשפט עומד בצדק על כך שאין דרכם של צרכנים לשמור קובלות בגין רפישת הלב, וכייה קושי במשפט עצמו בהבאת ראיות בידי תובעים פוטנציאליים. נראה לי שפטורו אפשרי לקושי בזיהוי חברי הקבוצה שסביר שאכן יתרור הוא שיקבע פיצוי לטובת הקבוצה או לטובת הציבור... לבית המשפט סמכות ורחבה לקבוע את הسعد, ועמדותיה היא שוגם בתביעות לפיקוח הגנת הצרכן ניתן לקבוע סעד לטובת הציבור או לטובת הקבוצה".

5 סיכום

- א. בית המשפט הנכבד הסמכות לדון בתביעה לאור מקום רכישת המוצר (עופלה) וגובהה המctrבר.
- ב. בית המשפט הנכבד מתבקש לאשר הנשחה של התובענה הייצוגית המצ"ב בשם הקבוצה נגד הנتابעת, ולהזכיר את הנتابעת לשלם לקבוצה סך של 126.9 ש"ח כפול מספר הצרכנים, בגין השבת סכום התמורה ובגן פגעה באוטונומיה.
- ג. להורות על מתן צו עשה בנגד הנتابעת, המורה לה למחוק את הכתוב "לא סוכרים" מאיריות המוצר, ולפרט ברשימת רכיבי המוצרים את רכיב הטוכרים במקום הנכון לפי סדר יודד ביחס לכל הריבbis מהכבד אל הקבל.
- ד. לפסוק גמול מיוחד לתובע.
- ה. לפסוק שכר טירה לעורכי הדין של התובע, על פי שיקול דעתו ובהתאם לקויטוריונים התקובעים בסעיפים 22 ו-23 לחוק תובענות ייצוגיות.
- ו. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להיעתר לתובענה הייצוגית ולקבלת.

גולן נפתלי, עו"ד
בשבתובע

ייפוי כח

- אני החתום מטה יריב שטיינאָר ת.ז. 023803847 ממנה בזה את ערכתי חדין אמון מרגייה ואו גולן נטלי נטלי יחד
וכל אחד מהס לחוּן) להיות באַיַּה, בעניין תביעה ויזוגית גאנד מעדי הייעס (1993) בעיימ.
- מכלוי פגוע בליליות המניין היל ויהי באַיַּה רשאים לששות ופעול בשמי ובמקומי בכל הפעולות הבאות, כלון אוו
מקצתן הכל בקשר לעניין היל ולכל הנגע ממענו דלקמן:
- .1. להחותם ליהיש בשיוֹל הבניה או תביעה, ערנה, חונה, התנזהות, בקשות למקן רשות לענער,
ערעור, דיוון נסף, הודהעה, טענה, תובעה או כל הליך אחר המגע אוו ממען מהחילך היל לא יוצא
מן הכלל. ומכלוי פגוע באַמְרוֹ לעיל גם לחדות וואָו לכפר בשמי במיטפיטים פליים.
 - .2. להחותם על ואָו לשלוֹת התראות נסיטוֹנוֹת או אַתְּרוֹת, לדוש הכרזת פשיטת רגַל, או פירוק גוֹף משפטוֹ וולעות
את כל הפעולות הקשורות והונבעות מעניין היל.
 - .3. לבקש ולקבל כל חותם דעת רופאות ואו כל מסמך ורפואי אחר מכל רופא או מוסד שבודק אותה וואָו כל חותם דעת
אחרת הנגע לעניין היל.
 - .4. ליאַצְגֵּני ולהופיע בשמי ובמקומי בקשר לכל אחרת מהפעולות היל פנוי כל בתיהם המשפט, בתי הדין למיניהם,
רשויות ממשיטות, ערויות, מועצות מקומיות ואו כל רשות אחרת, עד לערכאות הלוֹויה, כל שהדברים
נעיגים או קשורים לעניין היל.
 - .5. לנקוט בכל הפעולות הכרזות בייצוג האמור והמותרות על-פי סדרי הדין הקיימים או שייחוֹ קיימים בעידן
ונכללים חזונת עדים ומינוי מומחים, והכל על-פי הדין שיחסול וכפי שבא כתוֹ ימצא לנוֹן.
 - .6. למסור כל עניין הטעמַע מהענין האמור לעיל לבוראות ולהחותם על שור ברורה כפי שבא כתוֹ ימצא לנוֹן.
להתאפשר בכל עניין הנגע אוו ממעניינים האמורים לעיל לפי שוקל דעתו של באַיַּה ולחותם על
בבית המשפט או מוחוצה לו.
 - .7. להוציא לפועל כל פס'יאָ או חלהוח אַז, לדוש צוֹי מכירה או פקדות מס'ר ולנקוט בכל הפעולות המותרות
על פון החותאה לפועל ותקנותיו.
 - .8. לנקוט בכל הפעולות ולהחותם על כל מסמך או כתוב בילוֹו יוצא מן הכלל אשר באַיַּה ימצא לנוֹן בכל עניין הנגע
ואוו הטעמַע לעניין היל.
 - .9. לבנות את סכום הבהיר או כל סכום אחר בצל עניין ממעניינים הניל לרבות הוצאות בית המשפט ושבר טרחות
עוֹז, לבקש בשמי כל מסמך ומח'זק וلتת קבולות ושהורוֹת כפי שבא כתוֹ ימצא לנוֹן ולמתאים.
 - .10. לבקש ולקבל מיד עהנני זכאי לקבל עלי פון כל דין מכל מאגר מידע של רשות כלשיין לעניין היל.
 - .11. לחופע בשמי וליאַצְגֵּני בעניין היל פנוי רשם המקראען, בלשכות וישום המקראען, להחותם בשמי ובמקומי על
כל בקש, צזרהה ונטמכים אחרים לביוֹו ולבצע בשמי כל עסקה המחייבת על פון וליתן הצהורה, קובלות
ואישורוֹים ולקבל בשמי ובמקומי כל מסמך שאני רשאי לקבלו על פון.
 - .12. ליאַצְגֵּני ולהופיע בשמי רשם החברות, רשם השותפות ורשם האגודות השיתופיות, להחותם בשמי ובמקומי
על כל בקשה או מסמך אחר בקשר לשוט גוֹף משפט, לטפל ברישומו או מתיקתו של כל גוֹף משפט וטלפ כל
דבר הוגע לו ולבצע כל פעול בקשר אליוו גוֹף משפט.
 - .13. לטפל בשמי בכל הקשוֹר לרישום פטגיטים, סימני מסחר וכל זכות הפטורות בדין.
 - .14. להעבור פמי כזה על כל חסמכיות שבו או חלק מהו לעוֹיד אחר עס זכות העברה לאחוריים, לטפל ופרטם ולבנת
אורייס במקומם ולחל את עניין היל לפי ראות עניין ובכלל לששות את כל הצדדים שימצא לנוֹן ומוועיל בקשר
עם המשפט או עם עניין היל ו/orני מאשר את מעשי או מעשי מומלאי המקום בתקוף יומו כזה מראש.
 - .15. הכתב דעליל ביחיד יכול את הרבים ולהפוך.

יריב שטיינאָר ת.ז. 023803847

ולראיה באַתְּ עיל החותום, היום

הנני מאשר את חתימת מרשי היל.

לענין עוזי, עוזי
53200
אנט נטלי, עוזי

תודעה למנהל בית המשפט¹

לכבוד

מנהל בית המשפט

הנרטן: חדעה לפי חוק תובענות ייעוגית

מספר תיק:

בבית משפט: מחוזי נזרת

שםות הצדדים: 1. ידיב שטיינגרטן, ת.ג. 023803847 באמצעות ב"כ אמין מרג'יה ו/או גולן נפתלי

.2. באמצעות ב"כ

.3. באמצעות ב"כ

נדג

עדני יהעם (1993) בע"מ

באמצעות ב"כ עוזי גולן נפתלי

פרטי המודיע:

שם: ג' מירון ושות'

כתובת: ארלווהוב 18 עפולה

תקiro בחלק: טובע נתבע ב"כ טובע ב"כ נתבע חבר קבוצה אחר

זאת הוודעה על:

הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה; כל מי שרכש ו/או צרך מוציאר המשריבת "כתף בכתם מעושן" (להלן: "המושצר") אישר על גבי חזית אריזותן;
מצוין הסימון - "ללא סכרים". מוחזרה המשותפות לקבוצה של המשריב; מועד הגשת הבקשה: _____;
שאלות של עובדה או שפט המשותפות לקבוצה לפי הבקשה: הורת תקן רשמי, הטעה, הגנת
הזכן; מציטת הבקשה לאישור תובענה; הסקות או השוו המשוערים של תביעותם של כל
הטעד המבוקש: השבה, פיצוי וצום עשה; השמעת עשר ולא במשפט;
הנמניס עם הקבוצה: לפחות 2,500,000 [סה"ב 20 מיליון];

החלטת בית משפט להתייר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק:
ההחלטה בית משפט בדבר אישור תובענה יציגת או בדבר דחיה של בקשה לאישור לפי סעיף 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1); ; עילות תובענה והשלכות של עובדה או
משפט המשותפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3); ; הסקדים הנתבעים:
טילים];

החלטת בית המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי טובע מציג או בא כוח מציג במקומות
תובע מציג או בא כוח מציג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק:
לא הוגש לה בית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי טובע מציג או בא כוח מציג
במקומות כל התביעות המציגים או כל בא הכוון המציגים בתובענה יציגית אשר בית המשפט
אשר את חסתוקותם או מצא שנוצר מהם להמשך בתקדים לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

להודעה זו מצורפים המסמכים האלה:

1. בקשה + תצהיר

2. תובענה